

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

24. De Constantinopolitanis, qui à Saracenis obseſi, Deiparæ imagin[em]
in publicam proceſſionem adducentes, S. virginis patrocinio liberantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

ac huius filij, quos in Mariæ sanctorum
Imagines dirè grassantes, diuina pecculie
tio, vt omnes miserandum interitum sortire
tur.

Petrus Canisius eodem lib. cap. 24. De Constantinianis, qui à Saracenis obsessi, Deiparæ imaginem in publicam processionem adducunt, & virginis patrocinio liberantur.

CAP. XXIII.

Constat Imperatores Byzantinos in certis
endis, ornandis ac venerandis Mariæ
plis, nullis pepercisse sumptibus, curamque
ligentem adhibuisse. Vnde cum Byzantini
am urbem à Saracenis aliquando grauitè
sessam cernerent, & hostes magnopere
darent, non sine ieiunio & oratione virginis
matris patrocinio felicem belli successum
exitum sibi ausi sunt polliceri. Itum igitur
ad sacram ædem, quæ propè S. Sophiam
bat: illine Deiparæ imago, quam Lucas de
xerat reuerenter accepta, & in publicam
plicationem siue processionem adducta,
& hebdomadatim per totam urbem ferri
tia religiosè admodum circumgestata
demum optata de Saracenis hostibus
ria, qui miserè perierunt, sicut Vincentius
fert, lætè successit, haud dubiè Maria hisce
ciuibus, totiq; vrbi patrocinãte. Simile
plum refert Nicetas Choniates lib. 5. Ann.

de Manuele Comneno Imperat. Cōstantino-
 politano, qui cū ingenti prelio contra Hun-
 gnos feliciter dimicasset, Deo que gratijs a-
 ctis, triumpharet, Imperatorem ipsum, inquit
 Nicetas, quadriga argentea auratę, cum equis
 niue candidioribus præcedebant, quibus im-
 posita erat imago inuictę adiutricis & insu-
 perabilis commilitonis matris Dei. Neque ve-
 rō axis magnum sonuit, quia non vehebat a-
 xem Deam Mineruam, quę falsō virgo dici-
 tur: sed veram virginem, quę verbum inexpli-
 cabili ratione per verbum peperit, Eum cur-
 rum imperatoris propinqui & amici, Senatus,
 viri Magistratibus & dignitatibus insignes po-
 ne sequebantur. Deinde ipse Imperator pro-
 dit, equo feroci insidēs, vir inclitus & maxi-
 mus, ornamentis illustribus insignis, comitan-
 te Contostephano triumphī authore, qui ob
 vītoriam & rem benē gestam celebrabatur.
 Magnum templum ingressus, Deo que coram
 omni populo laudato, in palatium pergit, &c.
 Sicut & Iustinianus Imperat. cū Africam no-
 nāginta quinque annis Vādalorum iugo du-
 rum præssam, breui tempore in libertatem
 vindicasset, atque hoc nomine Deo præpo-
 tenti gratias ageret, subiungit: Hoc etiam de-
 precantes exoramus sanctę & gloriosę sem-
 per virginis & Dei genitricis Marię præcibus,
 ut quicquid minus est Repub. nostrę per nos
 vitiosos seruos suos, restituat in suo nomine

M

DEVS,

266. COLLATION. SACRAR.
DEVS, & dignos nos faciat seruitium eius
adimplere, &c. (Vide lib. 1. do offi. A. prefeti praet.
Aphrica.)

Amphilochius in vita D. Basilij Magni, & Per-
canisus loco citato. De Basilio Magno, qui populum
in templo virginis precante, vidit S. Mercurium
B. Maria missum ad Iulianum Caesarem occid-
dum.

CAP. XXV.

Iulianus Apostata saeuissimus Ecclesiarum
Istis, ad bellum Persicum profecturus, non
solum Basilio, sed etiam eius populum, cum
mum rediret ab hostibus, extrema fuerat
terminatus. Quare vir sanctus, ut sup. non
rum pauidos aduersus tyrannum immensum
mum tueretur, ieiunium populo triduanum
indixit, omnesq; in templo Deiparae virginis
quod in monte Dydimi situm erat, precantibus
gratia congregauit. Erat autem in eadem Ec-
clesia S. Mercurij martyris corpus recedens
qui per quietem Basilio sese obtulit, plene
affirmauit, se fecisse, quod a Deipara iussus
set, nimirum ut de Iuliano sumeret poenas
liq; communi hosti vitam tolleret. Basilio
potuit de apparitione non mirari, dictiq; quod
tyris monumentum in Ecclesia notum ad
& quae propè pendebant arma eiusdem tyris
abesse sensit, sed paulò post lanceam caeli
liani sanguine rubetem illic restitui, alij quoque
que deprehenderunt. Habuit ergo fidem

